

EKO listy

Časopis študentov OA Senica

Letné číslo

2017

Obsah čísla

Bilingvál je tu! 3

Dovidenia! 5

Nová angličtinárka 6

Marcový Londýn 9

Vaše EKO (poznámka),
spomíname na minulé čísla
..... 11

Medzníky OA 12

Eurožena 13

Cena opäť na OA 15

Binz (letná brigáda) 17

Vlastná tvorba študentov OA -
poézia 19

Každá lavica niečo skrýva
..... 20

Naše/vaše hlody 21

Ach, Ľudevít! 23

Najsilnejšie stretnutie... So ženou, ktorá prežila svoju smrť!..... 25

...a na záver - prežite krásne prázdniny podľa svojich predstáv!

EKO

Bilingvál je tu!

Dobrý deň, pani riaditeľka.

Školský časopis EKO je veľmi potešený, že môže s vami pripraviť rozhovor, ktorý sa bude týkať otvorenia nového študijného odboru – **obchodnej akadémie, bilingválneho štúdia v anglickom jazyku**. Budeme veľmi radi, keď nám odpoviete na nasledujúce otázky.

EKO: Ako a približne kedy vám napadlo vytvoriť nový odbor, ktorý sa zameriava na štúdium odborných ekonomických predmetov cudzom jazyku (v angličtine)?

Pani riaditeľka: Myšlienkou zavedenia tohto študijného odboru sme sa zaoberali už niekoľko rokov dozadu, nakoľko sme vnímali záujem spoločnosti o absolventov s kvalitným cudzojazyčným vzdelaním. V našom najbližšom okolí sa takýto študijný odbor nenachádza (najbližšie na OA v Trnave), tak sme sa rozhodli, že sa pokúsime tento odbor zaviesť na našej

škole, aby sme uspokojili záujem zamestnávateľov i žiakov o kvalitné jazykové vzdelávanie.

EKO: Ako dlho trvala príprava nového študijného odboru?

Pani riaditeľka: Zavedenie nového študijného odboru je pomerne zdĺhavá záležitosť. Je potrebné mať materiálne a personálne podmienky. Musia byť splnené administratívne podmienky a vypracovaný školský vzdelávací program. Celý tento proces trval približne štyri roky.

EKO: Priblížte nám, prosím, formu štúdia v tomto odbore. Vieme, že ide o 5-ročné štúdium, čím sa teda líši od zvyčajného 4-ročného obchodkárskeho štúdia? Čo nové prinesie bilingválne štúdium?

Pani riaditeľka: Je pravdou, že bilingválne štúdium trvá 5 rokov. Je to preto, že v prvom ročníku sa vyučuje väčšinou iba anglický jazyk (20 hodín) a všeobecnovzdelávacie predmety (13 hodín). Odborné predmety sa vyučujú až v druhom ročníku. Od druhého ročníka sa budú žiaci tohto odboru učiť 3 odborné predmety v cudzom jazyku. Maturitná skúška bude v dvoch etapách, a to v 4. ročníku budú študenti maturovať zo SJL a v 5. ročníku z ANJ a z odborných predmetov. Teoretická časť odbornej zložky bude v anglickom jazyku. Maturita z ANJ bude na úrovni C1.

EKO: Vzbudil nový študijný odbor (my študenti mu hovoríme bilingvál) veľký záujem

ôsmakov a deviatakov? A keďže prijímačky už prebehli, aké sú vaše pocity z budúcich prvákov?

Pani riaditeľka: So záujmom žiakov o tento študijný odbor môžeme byť spokojní. Teší nás, že o tento odbor prejavujú záujem predovšetkým tí žiaci, ktorí pochopili dôležitosť kvalitného vzdelávania pre ich život, čo dokazujú aj svojimi výsledkami na ZŠ, ale aj na prijímacích skúškach.

EKO: Bilingvál teda začína od školského roka 2017/2018. Pani riaditeľka, prezradte, tešíte sa naň?

Pani riaditeľka: Samozrejme, že sa teším a verím, že tento odbor bude úspešný. Teším sa na žiakov tohto študijného odboru, ale aj na žiakov odboru obchodná akadémia, pretože aj tento odbor je na našej škole na vysokej kvalitatívnej úrovni, o čom svedčia hodnotenia nezávislých inštitúcií, zamestnávateľov, VŠ, ale aj samotných absolventov.

Ďakujeme za rozhovor!

Rozhovor pripravila
Tatiana Sadloňová, II.B

Dovidenia!

...a prajeme veľa pohody do ďalších rokov!

Niečo sa končí a niečo zase začína... Nieкто nový prichádza, aby začal naplňovať svoj pracovný a profesijný život a niekomu sa zase pracovné povinnosti končia. Končia, aby začal odpočívať a venovať sa všetkému, na čo v pracovnom kolobehu nebol čas. Áno, myslíme na čas odchodu do dôchodku. Milí čitatelia EKO, v nasledujúcich riadkoch sa vám prihovori pani zástupkyňa

RNDr. Jarmila Zajíčková,

mnohýmznáma aj ako výborná matematikárka. Koncom školského roka sa s ňou rozlúčime, pretože na ňu čaká dôchodkové obdobie...

Do tejto školy som nastúpila 1. septembra 1978, hneď po tom, ako som ukončila vysokú školu a vydala sa. Učila som chémiu, fyziku, informatiku, tovaroznalectvo, ale mojou srdcovkou bola a vždy bude matematika. Vždy ma potešilo, keď bol v triede nieкто, kto mi rozumel a prežíval so mnou radosť z vyriešeného náročného pekného príkladu.

Devätnásť rokov vykonávam funkciu zástupkyne riaditeľky školy. Veľa nového som sa musela naučiť, ale určitým spôsobom aj zmeniť svoje strohé matematické myslenie. Mala som šťastie, že som pracovala vo výbornom kolektíve, spolupracovala s úžasnými ľuďmi, ktorí ma obohacovali a od ktorých som sa mohla učiť. Za to všetko im všetkým ďakujem! Určite mi budú chýbať.

V budúcnosti sa chcem venovať svojej rodine, hlavne vnúčatkám. Hanička bude štvrtáčka, tá je dedkov miláčik, Vladko – môj chránenec – bude prváčik a chcem mu pomáhať v prvých školských úlohách. Malá Barborka má rok. Chcem im venovať čas, ktorý som kvôli škole nedala svojim deťom.

Aj napriek problémom a ťažkostiam, ktoré život priniesol, vždy som mala svoje povolanie rada a vykonávala som ho s láskou. RNDr. Jarmila Zajíčková

Pani zástupkyňa, po rokoch prežitých v škole Vám chceme zaželať, aby prichádzajúce obdobie dôchodku bolo naplnené osobnou a rodinnou pohodou a radosťou! Veríme, že na nás – svojich žiakov a kolegov – budete spomínať v dobrom!

...a keď pocítite nostalgiu, prídte sa na nás pozrieť, obchodka Vás rada privíta!EKO

Nová angličtinárka

Tento školský rok posilnila rady obchodkárskych angličtinárov nová pani profesorka – **Mgr. Slavomíra Masrnová**. Prostredníctvom rozhovoru pre EKO by sme ju študentom obchodky chceli bližšie predstaviť.

EKO: Byť učiteľkou bolo vašou vysnívanou profesiou alebo ste túžili po inej práci?

Mgr. Miroslava Masrnová: Vôbec som nepredpokladala, že sa dostanem do školstva, ani som nechcela byť učiteľkou. Skôr som chcela robiť niečo v oblasti umenia.

EKO: Čo patrí medzi vaše záľuby?

Pani profesorka: Určite horská turistika, čím vyšší vrch, tým to mám radšej. Pohyb akéhokoľvek druhu, napr. tanec, aerobik. Navštevujem pravidelne rôzne cvičenia, ale posilovňu nemám rada, lebo potrebujem kolektív a hudbu. Ďalej mám v obľube ručné práce, ako napríklad štrikovanie, už som obštrikovala veľa ľudí a známych. Potom medzi moje záľuby patria knihy, hudba. Nemám presný hudobný štýl, počúvam hudbu akéhokoľvek druhu. Veľmi rada chodím do divadla.

EKO: A čo taká móda či nakupovanie?

Pani profesorka: Nakupovanie považujem za adrenalínovú disciplínu. Dokonca som si splnila i jeden zo svojich snov a išla nakupovať do Milána.

EKO: Prezradte nám, ktorú vysokú školu ste absolvovali?

Pani profesorka: V Bratislave na Filozofickej fakulte UK, kde som študovala históriu a ruský jazyk, anglický jazyk bol až mojím tretím predmetom. Počas štúdia som bola na stáži na univerzite v Kyjeve.

EKO: Prečo práve anglický jazyk?

Pani profesorka: Prišla doba v deväťdesiatych rokoch, keď bol veľký dopyt po angličtine. Boli to rýdzoekonomické dôvody a videla som v tomto jazyku budúcnosť, príležitosť.

EKO: Je vám, okrem angličtiny, blízky aj iný cudzí jazyk?

Pani profesorka: Samozrejme, že ruský jazyk. A v podstate sú mi blízke všetky jazyky. Mojm snom je viac sa venovať jazykom. Ak by som mala na to viac času, tak sa začnem učiť španielčinu.

I LOVE
ENGLISH

EKO: Ak by sa niekto z našich študentov rozhodol práve pre štúdium angličtiny, odporučili by ste mu školu, na ktorej ste študovali?

Pani profesorka: Určite áno.

Vycestovali ste do anglicky hovoriacich krajín? Ak áno, ktoré krajiny ste navštívili?

Pani profesorka: Áno, Veľkú Britániu. Zúčastnila som sa aj stáže v Izraeli, kam, ak som sa chcela dostať, hlavným kritériom bola, samozrejme, angličtina. Bola som vybratá medzi 18 učiteľov, ktorí mali šancu na túto stáž ísť a prezentovala som tam zážitkové vyučovanie histórie.

EKO: Pani profesorka, prezradte nám, čo je na vašej učiteľskej práci najťažšie?

Pani profesorka: Vyrovnať sa s postavením, do ktorého sa učiteľ na Slovensku dostal. Učiteľ sa jednoducho dostal na okraj spoločnosti. Verejnosť nás podceňuje, kritizuje našu prácu. A vlastne každý si myslí, že sa rozumie školskej problematike. Zodpovednosť za správanie mladých sa hádže len na vzdelávanie v škole.

EKO: V čom sa ukrýva čaro vašej skvelej nálady?

Pani profesorka: Nechce sa mi ničím hlasivky pri kriku, do dôchodku je ďaleko!

EKO: Ako by ste zhodnotili svoj prvý rok natejto škole?

Pani profesorka: Vrátila som sa na obchodnú akadémiu po mnohých rokoch v súkromnom školstve. Pracovala som tu kedysi dávno pred materskou dovolenkou. Bol to pre mňa ťažký

rok, ale brala som ho ako výzvu, ktorá mi prišla do cesty. Zaujala ma ponuka spolupracovať na otvorení bilingválneho štúdia.

EKO: Čo, môže podľa vás, novej vyučujúcej, naša obchodka ponúknuť žiakom okrem vzdelania?

Pani profesorka: Škola má obrovský potenciál, technický či ľudský, len ho treba využiť.

EKO: Čo si myslíte, že by sa v škole mohlo zmeniť alebo vylepšiť, prípadne ako by mohli žiaci k týmto zmenám prispieť?

Pani profesorka: Atmosféra by si žiadala trochu uvoľniť, je zošnurovaná. A k tomu môžu hlavne prispieť študenti tým, že sa bude organizovať viacero zábavných podujatí. A treba budovať i meno školy, k čomu môžu prispieť opäť hlavne študenti.

EKO: Čo by ste odkázali našej celej škole?

Pani profesorka: Žiaden vták si nepošpiní svoje vlastné hniezdo.

Ďakujeme pani profesorke za jej čas a ochotu odpovedať na naše otázky.

Rozhovor pripravila

Andrea Jankovýchová, III.B

Marcový Londýn

Na západe sa všetko stáva skôr... A jednoznačne to platí aj o počasí. U nás sa zvykne

shutterstock

rozprávať, že počasie býva premenlivé v apríli. V Anglicku sa to skôr hodí na marec. Nie nadarmo sa o Londýne hovorí ako o upršanom meste. Poviem vám, nie je nič príjemné zmoknúť asi po desiatich sekundách prežitých v londýnskom exteriéri! Ani dáždnik veľmi nepomohol, keď sa v spolupráci so „skvelým“ vetrom prevracal asi každých päť sekúnd po tom, ako som ho napravila...

Ak poznáte alebo ak vôbec existuje niečo ako „diéta pomocou kráčania“, radím vám - choďte do Londýna. Štyri dni v tomto meste sa môžu zdať málo, ale je málo aj tých prechodených 40 kilometrov?

Londýn je jedným z miest, o ktorých človek dokáže snívať roky a keď príde priamo doň, začne všetko vnímať ako prirodzené! Big Ben, Londýnske oko, Buckinghamský palác, Hyde Park, Tower Bridge, Trafalgarské námestie, King's Cross, londýnske metro... Dalo by sa vymenovávať donekonečna a ešte stále by neboli vymenované všetky miesta a pamiatky, ktoré musíte v Londýne zažiť na vlastnej koži.

Život je často príliš krátky na to, aby si človek splnil všetky sny, ale na mojom "Before I die list" je Londýn oficiálne prečiarknutý – splnené. Ale vrátim sa! Toto mesto je príliš dokonalé, aby som vyhlásila, že sa doň nikdy nechcem vrátiť.

Dnešný svet je plný rôznorodých vecí a medzi ne patria aj tie zlé. Prechádzať sa v jeden deň popri Big Bene, fotiť všetky pamiatky, robiť si selfie s tou gigantickou vežou, od ktorej som musela byť vzdialená hádam aj dvesto metrov, aby sa na ňu zmestila celá! A na druhý deň

čítať rôzne esemesky a správy s otázkami, či žijem a som v poriadku, nebolo veľmi príjemné.

Ale ani takéto skúsenosti a vedomie, že niekde tam vonku žijú blázniví ľudia s ešte bláznivejšími myšlienkami, by ľudí nemali zastavovať v tom, aby si plnili svoje cestovateľské sny. Najlepší pocit pre človeka je asi to, keď si odrazu

uvedomí, že je jeho sen splnený hneď potom, ako sa pozrie na obraz visiaci nad posteľou, následne nakukne do galérie vo svojom mobile a uvidí tam presne to isté. Preto netreba

zahadzovať sny o cestovaní alebo o čomkoľvek inom a treba si ich splniť :)

Tatiana Sadloňová, II.B
Fotografie: archív autorky

Vaše EKO (?)

Už pár rokov je náš školský časopis – nemožno to inak nazvať – v kríze. Odišli šikovní a tvoriví mladí ľudia a ich štafetu akosi nemá kto prebrať. Sem-tam sa nájdú dve, tri ochotné duše a prispievajú do aktuálneho čísla, ale nejde o systematickú a koncepčnú prácu. Skrátka – odovzdajú príspevok (vďaka bohu zaň) bez grafickej úpravy a niekedy aj v kvalite... Musím však dodať - česť výnimkám!

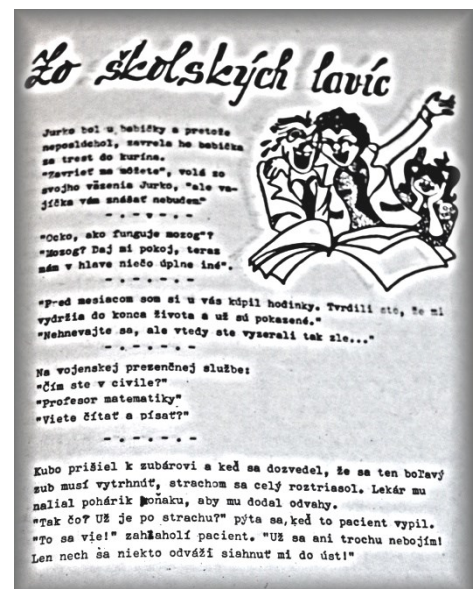
Časopis bez prispievateľov nemôže existovať. Rovnako je absurdné, aby študentský časopis miesto študentov „vyrábala“ slovenčinárka. Má vôbec zmysel umelo vytvárať časopis, o ktorý vy, milí obchodkári, v podstate nemáte záujem? Jasný, chápem. Je ľahšie byť pasívnym príjemcom a kritikom ako aktívnym a tvorivým prispievateľom.

A čo tak zmeniť to!!!

Milí obchodkári, nemyslím si, že ste výrazne iní v porovnaní so študentmi spred pár rokov! Ste len pohodlnejší, pasívnejší – a v tom je problém. Zmeňte to, prosím! Pretože inak vaše EKO nebude vašim, inak EKO nebude...

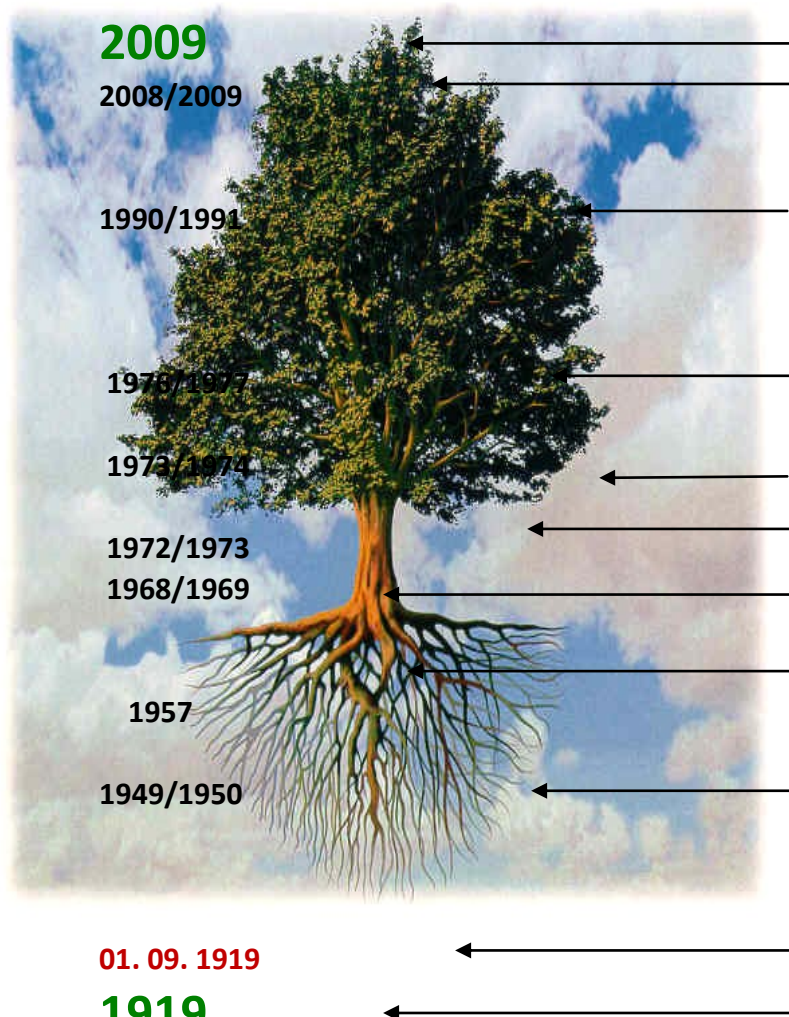
Na nasledujúcich stranách prinášame ukážky z minulých čísel EKO.

...je mi ľúto, že pre technické problémy so starými nosičmi (ktoré dokonca vyústili do poškodenia súboru) vám nemôžeme sprostredkovať, napr. rozhovor so Žigmundom Pálffym – z čias, keď práve ukončil hokejovú kariéru, pánom Dušanom Čaplovičom, bývalým ministrom školstva alebo s členmi skupiny Gladiator, ktorých naše študentky vyspovedali priamo po senickom koncerte...

Želám pohodové čítanie! Verím, že vás motivuje k práci v EKO!*Ha*

Medzníky v histórii školy

- 1919 - Dievčenský štátny obchodný kurz v Skalici
- 01. 09. 1919 - Štátna obchodná škola dvojročná v Skalici, fungovala aj počas 2. svetovej vojny
- 1949/1950 - Hospodárska škola v Skalici
- 1957 - hospodárska škola nadobudla charakter štvorročnej strednej ekonomickej školy
- 1968/1969 - Stredná škola ekonomiky a služieb v Senici (SŠES), 2 elokované triedy odboru ekonomika obchodu a služieb prešli do Senice
- 1972/1973 - Stredná ekonomická škola v Senici, postupný presun všetkých tried zo Skalice do Senice s tým istým riaditeľstvom, odbory ekonomika služieb a odbor hospodárska administratíva
- 1973/1974 - presun riaditeľstva do Senice, v Skalici už nebol otvorený 1. ročník
- 1976/1977 - Stredná ekonomická škola, študijné odbory: všeobecná ekonomika a ekonomika služieb
- 1990/1991 - Obchodná akadémia, dva študijné odbory: obchodná akadémia - denné štúdium a cestovný ruch - pomaturitné štúdium
- 2008/2009 - nový študijný odbor – služby v cestovnom ruchu
- 2009/2010 – jubilejný rok školy, mali sme 90! Veronika Štefková, IV.C (2009)

€ŽENA

Mgr. Viera Medňanská

Pre niektorých je zosobnením učiteľky – matematikárky. Pre ďalších je zasa zanietenou propagátorkou Európskej únie a všetkého, čo s ňou súvisí. A nezabudnime ani na je cestovateľský zápal a nadšenie. Mgr. Viera Medňanská.

V októbri 2010 navštívila pani profesorka Medňanská Európsky parlament... Čo nám o svojom výlete prezradila?

1. Pani profesorka, prezradte nám, kedy sa uskutočnila vaša cesta a ako ste sa vlastne na túto cestu dostali!

Bola som spoluorganizátorkou regionálneho zasadnutia modelového európskeho parlamentu na našej škole. Tento rok bolo vybraných 40 učiteľov z celého Slovenska, ktorí ako poďakovanie za prípravu študentov do MEP absolvovali zájazd do Európskeho parlamentu. Zájazd sa uskutočnil 1. - 6. októbra 2010.

2. Kde presne ste boli a čo vo vás zanechalo najväčší dojem?

Najprv sme si prezreli nemecké mesto Paderborn, kde sme prešli expozíciu vývoja počítania a počítačov. Pokračovali sme do 1. hlavného mesta Holandska - Naardenu, kde je pochovaný učiteľ národov J. A. Komenský. V Amsterdame sme naše kroky znovu nasmerovali do múzea, tentoraz s

názvom NEMO. Plavili sme sa grachtami - kanálmi medzi umelo vytvorenými hrádzami. Presunuli sme sa do Bruselu, kde sa v r. 1958 konala svetová výstava EXPO. Dominantou areálu zostalo Atómium. Prechádzali sme sa po námestí GroteMarkt, ktoré sa mne osobne veľmi páčilo. Videli sme všetky budovy európskych inštitúcií, prezreli miestnosti, v ktorých pracujú naši europoslanci a v hlavnej rokovacej sále sme sa stretli s europoslancom Mikolášikom.

Vo Waterloo sme zdolali 226 schodov, aby sme videli bojové pole Napoleona a pomník leva, ktorý bol odliaty z diel, ktoré ostali na bojisku. Záver zájazdu bol najvoňavejší, lebo v centre Bruselu v každom druhom obchode predávali čokoládu a bola som veľmi ohromená tým, že nám predajcovia dali čokoládu aj zadarmo ochutnať.

3. Pani profesorka, boli ste študentmi OA nominovaná na prestížne ocenenie pedagóg roka. Aké boli vaše pocity, keď ste sa túto informáciu dozvedeli?

Bola som veľmi príjemne prekvapená. Ďakujem študentom, ktorý písali moju nomináciu, pretože bola veľmi pekne napísaná. Pri jej čítaní som cítila určité zadosťučinenie. Hoci som toto ocenenie nezískala, nie som sklamaná. Práve naopak. (...prezradíme, že pani

profesorke chýbalo do víťazstva len pár hlasov, škoda!!!! Pozn. EKO: Pozor – v roku 2011 už pani profesorka zvíťazila a Cenu senickej mládeže získala!)

4. Prezradíte nám svoje plány do budúcnosti?

Mám na pláne ešte pred Vianocami zorganizovať projekt Euroscola, ďalej rôzne debaty, účasť na MEP, na Mladom Európanovi a rôzne iné...

Ďakujeme za rozhovor a želáme veľa ďalších úspechov do budúcnosti!

P. S. Chcela by som sa ešte raz veľmi poďakovať pani profesorku za rozhovor. Veľmi obdivujem jej schopnosti, nevyčerpatelnú energiu a radosť zo života. Prajem jej z celého srdca všetko dobré do života.

Soňa Štítina, IV. B (2007)

Cena opäť na obchodke!

V októbri 2014 sa uskutočnilo už tradičné hlasovanie o Cenu senickej mládeže, ktorá sa udeľuje pri príležitosti osláv Dňa študentov. OA Senica už mala svoju víťazku – pani profesorka Mgr. Viera Medňanská získala toto sympatické ocenenie v škol. roku 2010/ 2011.

V tomto roku boli na ocenenie nominované: **Mgr. Lucia Jurigová**, obľúbená vyučujúca anglického jazyka z Gymnázia L. Novomeského v Senici, **DiS. art. Antálková**, známa senická tanečná pedagogička a **PhDr. Anna Držíková z OA Senica**, ktorú poznáte z hodín slovenčiny, ruštiny a etickej výchovy.

Vítazstvo so 670 hlasmi získala pani profesorka

PhDr. Anna Držíková.

V nasledujúcich riadkoch by sme čitateľom školského časopisu EKO pani profesorku bližšie predstavili.

EKO: Pani profesorka, predovšetkým Vám gratulujeme k úspechu v ankete. Získali ste 670 hlasov, to znamená, že ste senickej verejnosti dobre známa. Prezradte, koľko rokov už učíte na OA Senica?

Pani profesorka: Na OA som nastúpila v roku 1979, čiže učím 35. rok.

EKO: Dalo by sa zrátať, koľkých maturantov ste dovedli k zelenému maturitnému stolu?

Pani profesorka: Zrátať by sa to dalo podľa archívnej pedagogickej dokumentácie, no ja som sa nad počtom mojich maturantov nikdy nezamýšľala, myslím, že za tie roky sú to už stovky.

EKO: Už niekoľko rokov pripravujete slávnostné akadémie, ktoré sú spolu s imatrikuláciami študentov 1. ročníka tradičnou obchodkárskou oslavou Dňa študentov. Na ktorého účinkujúceho (účinkujúcich) spomínate najradšej?

Pani profesorka: Každá akadémia je osobitá, originálna, účinkujúci sú veľmi talentovaní, vystriedalo sa na pódiu za tie dlhé roky mnoho tanečníkov, spevákov, moderátorov, hudobníkov. Vážim si každého, kto má talent a hlavne je ochotný vystúpiť pred publikom. Tréma býva častá, no vždy sme za oponou vytvorili super atmosféru a povzbudzovali sa navzájom. Menovať konkrétne účinkujúcich nebudem, na všetkých mám milé spomienky.

EKO: Čo pokladáte na učiteľovaní za najkrajšie a čo za najťažšie?

Pani profesorka: Najkrajšie – môcť odovzdávať mladým ľuďom vedomosti v danom predmete, ktoré som získala nielen štúdiom, ale i dlhoročnou praxou, odovzdávať bohaté životné skúsenosti i múdrosti, a tak zanechávať v študentoch pečať svojho vlastného ja.

Najťažšie je pre mňa lúčenie s maturantmi, osobitne s tými, ktorým som bola triednou učiteľkou. Často nám oči zalejú slzy, za ktoré sa netreba hanbiť, je to znak toho, že sme sa chápali nielen v tom pedagogickom zmysle slova, v rovine, učiteľ – žiak, ale boli sme si blízki aj ľudsky, srdcom.

EKO: Vráťme sa k Vášmu víťazstvu v ankete Cena senickej mládeže. Čo pre Vás získané ocenenie znamená?

Pani profesorka: Vysoko si vážim nomináciu na Cenu senickej mládeže a víťazstvo v ankete je pre mňa veľkým ocenením mojej doterajšej pedagogickej i ľudskej činnosti zo strany súčasných i bývalých študentov. Ďakujem vám všetkým za „lajky“, za povzbudivé komentáre na facebooku i za podporu pri bežných každodenných stretnutiach na chodbe alebo v triedach. Ďakujem aj svojim kolegyniam a kolegom, ktorí mi tiež odovzdali hlas a priali víťazstvo.

EKO: Slovo na záver: čo by ste chceli odkázať dnešným mladým ľuďom?

Pani profesorka: **Snažte sa byť vzdelanými, svedomite pristupujte k plneniu povinností, naberajte múdrosť a skúsenosť, ktorú vám odovzdávajú vaši učitelia i rodičia.**

Tešte sa aj z drobných každodenných maličkostí, ktoré vám život prináša. Nezapúdajte na úsmev, slušnosť, empatiu a úctu k druhým.

Vážte si svoje zdravie a chráňte si ho.

Ďakujeme za poskytnutý rozhovor a želáme veľa osobných a pracovných úspechov!

EKO, 2015 (krátené)

Binz

- od 15. júna do 8. septembra 2013 patrilo
dvanástim študentom 2. a 3. ročníka
OA Senica

Binz, očarujúce mesto, ležiace na východnom pobreží ostrova Rujana v Nemecku.

Dnes týmito slovami ospevujeme absolvovanie odbornej praxe na severe Nemecka. VillaMonaLisa a dom rodiny Möllerovej v Binzi sa stali počas štyroch týždňov našim druhým domovom. Konkrétne JA- Denisa Morávková s tromi mojimi spolužiačkami, vtedy študentky 3. ročníka, sme maličesť zúčastniť sa praxe v termíne od 14. júla – 11. augusta 2013.

Dozaista vás zaujíma, kde sme praxovali, akú pracovnú náplň sme vykonávali, čomu sme sa venovali vo voľnom čase...

Na začiatok musím vysvetliť, ako sme boli rozdelené na jednotlivé pracoviská. Pre moje tri spolužiačky sa stala pracovným miestom reštaurácia Centralhotela, nuž a pre mňa hotel VillaMeeresgruß. V Centralhoteli pracovali dievčatá ako pomocné čašníčky pod vedením skúseného pána DirkaKargeho. Ich funkciou bolo privítanie hostí, prestieranie a odpratanie stolov počas raňajok, následná dodatočná úprava po raňajkách, servírovanie jedál a nápojov počas obeda i večere. A JA? V hoteli VillaMeeresgruß som pracovala pod vedením pani Beyerovej (manželky pána Beyera). Mojou úlohou bolo privítanie hostí s rutinnou 4-týždňovou otázkou ☺ - WasmöchtenSiezutrinken, ďalej vykonávanie činností súvisiacich s obsluhou počas i po raňajkách a následné upratovanie izieb a staranie sa o ich poriadok.

Prvý deň v práci neklapal podľa našich predstáv – cudzie prostredie, cudzí jazyk, cudzí ľudia, ale zásluhou priateľských a trpezlivých kolegov sme sa v priebehu týždňa začlenili do ich kolektívu a nadobudli potrebné vedomosti z oblasti gastronómie.

DNESKA ROB, ZAJTRA HOP! – tak touto ľudovou múdrosťou sme sa v Binzi riadili. Voľný čas sme naplno využili pre spoznanie tamojšieho života i okolia. Nielen pláž, Baltské more, Schmachtersee, Jagdschloss, ale aj prosté skutočnosti ako čistota ulíc i prostredia, krásne parky, udržiavanie historických pamiatok nás študentky okúzlili. Bohatý kultúrny program pred

Kurhausom, diskotéky či večere strávené pri ípaneme v Centralhoteli nám spríjemnili chvíle s kolegami. Vďaka pánovi Beyerovi sme i „zahryzli“ do okolitých miest, Sassnitz, Bergen, Lancken-Granitz, Putbus, Ralswiek, výlet loďou, návšteva Národného parku Jasmund, HausaufdemKopf (dom na hlave), o ktorých sa nám ani vo sne nesnívalo.

Ach, prišla chvíľa, keď sme museli odovzdať žezlo praxovania v Nemecku ďalším študentkám OA. Prišla chvíľa poslednej prechádzky po pláži... Prišla chvíľa posledného dňa v práci...Prišli aj slzy pri lúčení s kolegami, známymi, priateľmi.

**V mene všetkých absolventov odbornej praxe v Nemecku vyslovujem obrovskú vďaku všetkým, ktorí nám umožnili získať úžasnú životnú príležitosť a vycestovať do zahraničia, zdokonaľiť sa v nemeckom jazyku, okúsiť nemeckú kultúru i kuchyňu, spoznať nových vynikajúcich kamarátov...
Ďakujeme!☺**

Vlastná tvorba obchodkárov

Maturantka *Martina Krupaničová* (IV.C) sa na stránkach časopisu EKO predstavila vlastnou tvorbou už minulý rok. Tentoraz mnohých prekvapila, ako inak – pozitívne, svojou básnickou tvorbou. Jej básne sú originálne, niekedy trochu potemnelé, s kvapkou pesimizmu...

Keď sme sa jednej pani profesorky slovenčínárky opýtali, čo v Matiných básňach cíti, tak sa zamyslela a povedala: „Mladosť.“ ...a potom, samozrejme (ved ide o slovenčínárku), začala čosi literárnoteoretické, čosi o Rimbaudovej tvorbe a jeho inšpirácii zvukmi a farbami.

Martina Krupaničová(2009)

Červená

Červená, kaluž sokyninej krvi,
pomaly sa vpíjajúca do zeme.
Červená všetko plodí aj drví,
do raja i pekla sa ňou vezieme.

Červená, symbol spaľujúcej
vášne,
dve telá sa v jedno spoja.

Červená, slnko na oblohe hasne,
deň odchádza, noc ide do boja.

Červená, to tá životná križovatka,
nevieš, v ktorú cestu ísť.
Červená, stále svietiaci stopka,
riskovať alebo z bojiska zísť?

Červená, vyzývajúca k činu,
odhodlať sa a nasledovať sny.
Červená, vrhá na teba vinu,
keď si ovládaná túžbami.

Červená, neexistujúca večná
láska,
keď jedno srdce bije pre druhé.
Červená, v saténe zahalená kráska
vynárajúce sa predstavy diablove.

Červená, znamená bolesť a bôľ,
vojna sveta či krvácajúcich duší.
Červená, keď on je len tvoj,
v jeho hrudi pre teba niečo búši.

Červená, to je i varovanie,
hrozba číhajúca na teba.
Červená, ako Božie povolanie
viera prichádzajúca do neba.

Červená, nikdy sa jej nezbavíš,
aj keby si ako veľmi chcela,
raz ňou zachrániš, raz otráviš,
stále jej je vo svete veľa.

Martina Krupaničová, IV. C (2009)

Každá lavica niečo skrýva

(Rozprávanie)

„Gabi, sedni si ke mne! Tam, kde je na stoličke bílá kabelka, tam sedím,“ zavelila Darinka na chodbe preplnenej prvákmi - obchodkármi. Rezignovane som si pomyslela, prečo nie. ...a tak sa začalo moje dobrodružstvo s názvom „Spiaca Darinka“.

Posadila som sa s Darinkou do jednej lavice. Podľa môjho skromného odhadu, vyzerala ako celkom životaschopné dievča. Teda - pokiaľ nezačala hodina ekonomiky. Do triedy vošla pani profesorka. Na začiatku hodiny sa nás pýtala, odkiaľ pochádzame. Keď prišiel rad na Darinku, s hrdosťou vyriekla slová: „Jásu zeGbelú.“ Toto Darinkino pokľznutie však nebolo posledné!

Po chvíľke pani profesorka začala vysvetľovať nové učivo: „Výroba je cieľavedomá činnosť...“ Darinka s ohníkmi hlbokého záujmu v očiach počúvala, ako pani profesorka objasňuje ďalšie a ďalšie pojmy. Priznám sa, nedávala som pozor na výklad, ale

všimla som si Darinku. Žiara v jej očiach a výraz hlbokého záujmu o všetko, čo sa týkalo ekonomiky, mizli z minúty na minútu, zo sekundy na sekundu... Videla som len, ako sa do jej hnedých očí vkráda temnota. Temnota, ktorá sa prejavovala zatvárajúcimi sa viečkami. Myslela som si, že si Darinka robí srandu!

„Darino, nespí!“ zhúkla Editka zo zadnej lavice. Ospalá Darinka sa tak mykla, až skoro spadla zo stoličky a veru, bola v poriadnom šoku. Ja som sa len nečinne prizerala, no v myšlienkach som sa smiala ako šialená.

„Já nespím, ježiše bože,“ zahundrala Darinka a snažila sa tváriť, že sa nič nedeje. Asi išla neskoro spať, v myšlienkach som zhodnotila Darinkin megavýkon na ekonomike. Cez prestávku mi moju teóriu podkopala Editka. Tvrdila totiž, že Darinka chodíva spať so sliepkami. Tak som sa Darinky priamo opýtala, prečo zaspáva na hodinách.

„Ježiše bože, já za to nemožu, že mňa to nebaví,“ podráždene zareagovala Darinka, a pritom sa nahnevane hrabala vo svojej povestnej bielej kabelke. Jej ospalosť na vyučovaní neprestávala, hoci jej mnohí dohovárali a napomínali ju.

Darinkine úžasné „hlášky“ som počúvala ešte ďalšie dva roky, pokým sa nás – myslím tým obchodkárov - nerozhodla opustiť! Odišla. Inam. Len dúfam, že si našla takú strednú školu, kde si bude môcť pospať aj počas vyučovacích hodín.

Na Darinku však spomíname, ja i spolužiaci. Vždy, keď náhodou bola v škole, pretože, povedzme si úprimne, dosť často tu nebývala, bola zaručená kopa srandy. V podstate je mi ľúto, že prestúpila do inej školy, pretože som si ju a jej írečitú záhoráčtinu obľúbila. Možno raz urobí diery do sveta. Možno... Ale to je vo hviezdach. A možno sa aj hviezdám predstaví: „Jásu zeGbelú...“

GabrielaVávrová, IV.B (2014)

...naše/vaše hlody...

Na slovenčine vyučujúca kladie otázku: „Povedzte príklady podstatných mien, ktoré skloňujeme podľa vzoru kuli.“

Žiačka: „Gorila.“

Vyučujúca: „To je ale skloňovací vzor žena!“

Žiačka: „Aha, vlastne grizly...“ (v triede smiech)

Vyučujúca: „No, cicavec ako cicavec, len ten skloňovací vzor... Však?“

Otázka na slovenčine: „O aký druh ľudového frazeologizmu ide?“

Žiačka: „No o ľudový...“

Otázka na literatúre: „Charakterizujte Maca Mlieča.“

Žiačka: „No, on bol taký velice špatný...“

Na hodine žiaci orodujú za spolužiačku: „Pani profesorka, nevyvolávajte ju! Ona je vo vzťahu!“

Vyučujúca: „Najprv odpovedajte, potom sa ‘vzťahujte’!“

Písomka maturantov zo SJL, dokonca z desiatich maturitných okruhov...

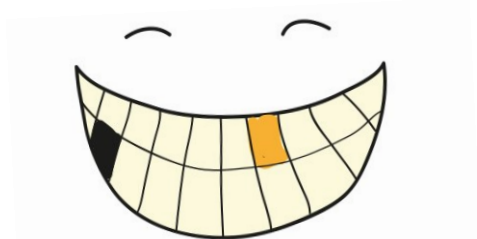
Jeden zo žiakov písomku dopísal a hlási sa: „Pani profesorka, môžem si teraz kresliť?“

Vyučujúca: „Vie niekto, čo je to kooperácia?“

Žiak: „Poistovňa.“

Vyučujúca: „ Z čoho sa vyrába bavlna?“

Žiačka: „Z ovečky!“

Pán profesor hovorí študentkám: „...medzi nami dievčatami...“

Hodina slovenčiny – témou je tvorba HonorédeBalzaca.

Vyučujúca: „Autor v diele využíva tzv. princíp vracajúcich sa postáv. Prosím, pri odpovedi nezabudnite na to zvrtné „sa“. Aby nevzniklo čosi iné...“

Pani profesorka definuje dnešnú mládež: „Vy ste takí frikulíni. Chcete byť free, cool a in!“

Hodina biológie – témou je rozmnožovanie

Vyučujúca: „Koľko trvá pôrod?“

Žiak: „Pôrod trvá 270 dní.“

Vyučujúca: „Vymenujte zvieratá žijúce v ZOO.“

Žiačka: „Dinosaury!“

Na hodine podnikovej ekonomiky sa žiačka prihlási: „Pani podnikateľka...“

Po nevydarenej písomke hovorí pani profesorka žiakom: „Žiaci, nehádzte pištoľ do obilia!“

Na hodine otravuje osa/včela/čmeliak (?). Žiaci sa oháňajú, mrvia, nakoniec hmyz zabijú. Na rozrušenú atmosféru reaguje vyučujúca s pokojom Angličana nasledujúcimi slovami: „Po naplnení vašich vražedných sklonov pokračujeme vo vyučovacej hodine...“

Barbora Janovičová, III. B

Dominika Micháľková, III. B (2005)

Ach, Ľudevít...

Ľudevít Velislav Štúr

(28. 10. 1815 Uhrovec – 12. 1. 1856 Modra)

V poslednom období sa meno Štúr spomína akosi často, príčina je veľmi jednoduchá: v októbri 2015 sme si pripomenuli 200 rokov od narodenia tejto významnej osobnosti a v januári 2016 uplynie presne 160 rokov od jeho tragického úmrtia. V súvislosti s osobnosťou Ľudovíta Štúra študentov mnohé zaujíma, často ide o úsmevné až naivné otázky. Spája ich však jedno – Ľudovít Štúr je pre mladých ľudí mimoriadne príťažlivá osobnosť. Poďme sa pozrieť na niektoré vaše otázky...

Prečo sa uvádza Štúrovo meno ako „Ľudevít“?

Štúr bol evanjelik a tí v 19. storočí používali ako bohoslužobný jazyk češtinu, preto aj Štúr bol pokrstený „počešteným“ tvarom mena - Ľudevít. Mimochodom, osobná poznámka: môj starý otec (narodený v roku 1920) bol tiež v duchu protestantskej tradície pokrstený ako Ľudevít. Skrátka - čeština bola v slovenskom evanjelickom prostredí pevne zakorenená.

Prečo je Štúrovo slovenské meno práve „Velislav“?

Počas pamätnej tajnej vychádzky na Devín (24. apríl 1836) si mal každý jej účastník na Štúrov podnet

vybrať životné heslo a k svojmu krstnému menu pridať meno slovenské – aj tým chceli verejne deklarováť príslušnosť Slovákov k Slovanom: **„Moja nárada (návrh) by ta smerovala, aby každý z nás prijal meno slovenské ku krstnému menu svojmu a spoločne s týmto ho pripodpisoch a v spoločnosti národnej užíval.“** Jozef Hurban (to všetci viete) si vybral meno Miloslav, rovnaké meno si zvolil môj obľúbenec Michal Hodža, Škultéty sa stal Horislavom, Záborský sa stal Bojislavom... Podľa dobových dokladov sa údajne Štúr prihlásil ako prvý, že chce byť nositeľom mena Velislav.

Ako to bolo s Adelou Ostrolúckou?

Predstava nešťastnej lásky medzi Adelou a Štúrom je síce romantická, ale... Fakt je, že slečna Ostrolúcka bola uhorská aristokratka, ktorá bola vzdelaná (ovládala päť cudzích jazykov, nevedela však po slovensky!), vraj nie príliš pekná, ale bohatá, skrátka výborná partia. Pre zaujímavosť, Štúr sa ju podujal učiť poľštinu. Lúboštný vzťah medzi nimi zrejme nebol a ak by aj vznikol, bol by bez perspektívy. Dôvod: spoločenská nerovnosť, Adela by si nemohla zobrať za manžela muža bez

šľachtického titulu. Z osobnej korešpondencie Štúra vieme, že správa o Adelinej smrti ho zaskočila: „**Bol to zvláštny tvor (Adela), viac duch ako telo... Taký tvor sa riedkorodí...**“ Mimochodom, o žene, ktorú nadovšetko ľúbite, by ste sa vyjadrili ako o „tvorovi“?

Aký bol vzťah Štúra k ženám?

Štúr sa domnieval, že láska a manželstvo sú prekážkou v práci pre národ. Odhovárať preto od manželstva svojich priateľov, stúpcov. Trochu úsmevne na mňa pôsobí jeho frľfanie, keď šiel na svadbu svojmu blízkemu priateľovi Jozefovi Miloslavovi Hurbanovi (ženil sa s Aničkou Jurkovičovou) a tvrdil, že „**ide Miloslavovi na pohrab (pohreb).**“

Čím je zvláštna Štúrova slovenčina?

O tzv. II. kodifikácii sa budete učiť, takže len zhrniem: neexistuje y, ä (mekí, svetí), é (len v slove céra), nemá ani ľ, podstatné a prídavné mená mali stredoslovenské prípony (napr. to je dobro a miluodíeuča, to sa dobre a miljeďeťi), ak mali slabiky de/ te/ ne mäkkú výslovnosť, označoval ju mäkkeňom (porovnaj deťi – ten, teraz), rytmický zákon platí a rovnako bol kodifikovaný fonemický pravopis (ako počuješ, tak napíšeš) atď. ... Štúr priniesol aj terminológiu, napr. samohláska, prídavnú meno, sloveso, víkričník (citoslovce), počtovne slová (číslovky), prímet (prísudok)... O štúrovčine by som mohla písať a písať... Len dodávam, že voči štúrovskej gramatike mal už v čase jej kodifikácie veľké výhrady Michal Miloslav Hodža (vraj to bola „**strašná obluda, ktorej bolo svetlo slovenskosti vzaté!**“).

Citujem študenta – ten Štúr toho teda postíhal...

Áno! Počítajte so mnou, slovenčinu kodifikoval v roku 1843 –vtedy mal 28 rokov! V revolučnom roku 1848 organizoval vojenské výpravy – vtedy mal 33. A v konečnom dôsledku tragicky zomiera ako 41-ročný. Máte pravdu, prežil krátky, ale intenzívny život.

Slovo na záver... Milí študenti, prihovára sa vám ĽudevítVelislav Štúr:

„Ňeopúšťajme sa, krajaňja Slovenskí! Toto musí biť heslo svetuo nášho života. Abi sme sa Ňeopúšťali, misíme mať Ňezlomnúduoveru k samjeho seba, duoveru k nášmu životu... Ňikto nám k šľachtnejšjemu životu Ňepomuože, jestli si Ňedopomuožeme mi sami!“

Nevzdávajme sa, krajania, Slováci! Toto musí byť sväté heslo nášho života. Aby sme sa nevzdávali, musíme mať nezlomnú vieru v seba a svoj život. Nikto nám k šľachetnejšiemu životu nepomôže, ak si nepomôžeme my sami!

Ĥa. 2015

Žena, ktorá prežila svoju smrť

Pozn. EKO

*Milí čitatelia, keď už spomínam minulé čísla EKO, je potrebné pripomenúť toto výnimočné stretnutie. Koncom školského roka 2010/2011 navštívila našu školu pani **Helena Weinwurmová**. Žena, ktorá prežila koncentračný tábor, ktorá prežila vlastnú smrť. Keď si spomínam na jej výpoveď, ešte aj teraz po rokoch sa mi tlačia do očí slzy a cítim hrču v hrdle. ...a je mi ešte ťažšie pri pomyslení, že dnešní mladí ľudia zatvárajú oči pred tým, čo bolo. Pretože všetka hrôza, o ktorej nám pani Helena rozprávalo, sa reálne udiala! **Podľa mňa to bolo násilnejšie a najemotívnejšie stretnutie, aké kedy obchodka zažila!**^{Ha}*

---

24. júna 2011 sme sa my, študenti Obchodnej akadémie v Senici, zúčastnili besedy s pani **Helenou Weinwurmovou**. Táto dnes už 86-ročná žena, rodáčka z Bučian, prežila tri roky v koncentračnom tábore Osvienčim. Prišla, aby nám porozprávala o tom, čo za zverstvá vykonávali nacisti počas druhej svetovej vojny. Je jednou z mála, ktorí sa o tom rozhodli rozprávať. Mali silu spomínať.

Boj s osudom sa začal 24. marca 1942, keď 17-ročnú Helenu a jej staršiu sestru odviekli gardisti spolu s ďalšími stovkami slovenských židov do Osvienčimu. Zhabali im všetok majetok, navliekli ich do zavšivaveného oblečenia po sovietskych vojakoch, vyholili im hlavy a vytetovali číslo na ľavé predlaktie. Od tej chvíle, ako hovorí pani Helena, prestala byť človekom – stala sa číslom 2146. Nastalo peklo v podobe neustáleho hladu, ťažkej práce,

takmer žiadneho spánku na mieste, kde už nikto nedúfal, že z neho vyviazne živý.

A predsa. Napriek toľkému trápeniu pani Helena unikla niekoľkokrát hrobárovi z lopaty. Najprv sa zachránila pred plynom tým, že nákladné autá určené na ich prevoz potrebovali inde. Vystránila sa z týfusu, obstála v prehliadkach

najvyššieho lekára Dr. Mengeleho, všeobecne známeho svojimi zverstvami. Pri najmenej vy výračke posielal ľudí do plynu, robil pokusy na tehotných ženách a potom ich jednoducho nechal zabiť. Pani Helena prežila i osemdňový pochod smrti bez jedla a pitia v mrazivom januárovom počasí.

Jednoducho, nik z nás si nevie, nedokáže predstaviť, čo musela pani Helena vydržať. V tábore stratila rodičov i takmer všetkých súrodencov. No nevzdala sa. Celý život zasvätila službe iným, stala sa zdravotnou sestričkou i tajomníčkou Slovenského Červeného kríža.

„Trpela som len preto, že som židovka. Čo mi pomohlo prežiť? Sama neviem.“

Jej slová mi ešte stále znejú v ušiach. V každom prípade však táto žena môže byť pre všetkých vzorom vytrvalosti, pevnej vôle, silnej viery a trpezlivosti. Dnes, v starobe žije mottom: „...ísť cestou spravodlivosti, pomáhať, kde sa dá a kontrolovať čistotu svedomia...“

Myslím, že svoj údel naplnila do poslednej bodky. Veď je to vzrastom malá žena s veľkým a dobrým srdcom.

EKOz roku 2011

Pozn. EKOPani Helena Weinwurmová zomrela v roku 2016.